

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 20 Ročník XX

12. listopadu 2023

*„Tu řekl: Nebudou tě už jmenovat Jákob
(to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh),
neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“
(Genesis 32, 29)*

Milí farníci!

Zápasíte s Bohem? Podle Petersona (viz níže) s Ním zápasí každý člověk. Někdo se Mu vzpírá, potlačuje Jeho přítomnost, odmítá nabízené milosti, jiný popírá Jeho skutečnost iracionálními výplody, a někdo naopak usiluje o Jeho přízeň, dělá, co může a přesto má pocit, že jej Bůh neslyší. Můj táta říkal: „Život je boj, ahoj!“ Za chvíli je tu advent (já to říkal...) a téma „očekávání“ Jeho druhého příchodu. Je to ale opravdu naše přání, aby přišel a s ním Nový Jeruzalém, celé nebe? Snad všichni, co s nimi hovořím, to nechtějí! Říkají, že ještě tady chtějí být, dokonce jeden muž mi řekl, že do nebe nechce, protože tam budou ti největší křiváci, se kterými se nechce setkat. Bylo marné mu oponovat argumentem, že právě tihle tam nebudou, naopak v pekle by se setkali a že si výběr svého budoucího trvalého bydliště jistě v dané situaci na poslední chvíli přehodnotí.

Přeji vám i sobě, aby náš zápas s Bohem skončil naším vítězstvím, to znamená Jeho požehnáním a Pokojem, kterým realisticky naplní naše nepokojné srdce.

†! Pater Petr

David Floryk / Jordan Peterson v Budapešti: Intuitivní cesta za poznáním lidského příběhu

Každý vidí svět skrze příběh

Dr. Peterson, kanadský klinický psycholog, se ve své budapešťské přednášce inspiroval svou připravovanou knihou *My, kteří zápasíme s Bohem*. Jak v úvodu vysvětlil, název knihy vznikl, když si při psaní uvědomil, že **jméno Izraele**, Bohem vyvoleného národa, vlastně znamená „ten, který zápasí s Bohem“. Peterson zdůraznil, že to platí nejen pro židovský národ, ale pro všechny, včetně těch, kteří zápasí s pojmem Bůh, třeba když se pokoušejí popřít jeho existenci. Hlavní myš-

lenka přednášky vycházela z „nejhlubšího objevu posledních 60 let, který dnes rozvrací naši kulturu“, tedy že lidé potřebují etiku, aby mohli vnímat a jednat, a z postmoderního poznání, že „každý vidí svět skrze příběh“. Proti argumentům ateistických materialistů, kteří věří, že svět je založen pouze na materiálních faktech, z nichž lze odvodit poznání, které nás orientuje ve světě, stavěl poukaz na to, že faktů je nekonečné množství a že potřebujeme etiku, která nám určí priority, jak s těmito fakty zacházet. **Etiku** Peterson definoval jako strukturu hodnot, které musíme používat, abychom byli schopni vnést priority a smysluplně uspořádat naše vnímání a jednání. Vysvětlil, že když si stanovujeme priority, vybíráme si jednu věc, která je nadřazená ostatním věcem, které bychom mohli udělat. Proto shrnul, že svět, který obýváme, je souhrou mezi nekonečnou řadou skutečností a etikou, kterou na tuto nekonečnou realitu klademe. Jako příklad toho, jak příběhy ovlivňují naše vnímání světa, vysvětlil, že když se díváme na film, máme tendenci ztotožnit se s hrdinou a pozorováním jeho cílů přijímáme jeho perspektivu a prožíváme jeho emoce jako své vlastní, což může aktualizovat strukturu, skrze kterou se díváme na svět. Navrhl proto, že pokud máme pocit, že svět nepodporuje naši touhu být naživu a prospívat, možná budeme muset prozkoumat příběh, skrze který svět vidíme. Pokud je struktura našeho pohledu na svět chybná, můžeme ji opravit tím, že zjistíme, co je špatně, a upřednostníme správné věci. Zdůraznil také, že žijeme v morálně relativistickém a komplikovaném světě, kde neexistuje jedna skutečná etika, ale sto tisíc různých etických zásad, a představa, že existují správné věci, je odmítána jako něco naivního a nesofistikovaného. Upozornil však na to, že i když existuje široká škála jednání, voleb a cest, kterými můžeme žít svůj život, neznamená to, že každá cesta má stejnou hodnotu.

Význam jednotné etiky – Podle Petersona je jednotná etika v našich vztazích zásadní, pokud nechceme zažívat úzkost. Vysvětlil, že lidé často pociťují úzkost kvůli tomu, že mají příliš mnoho možností volby; proto navrhl, že pokud chceme vyjít z úzkosti, musíme sjednotit všechny různorodé podněty, které by nás mohly vést, do jediné cesty a po této cestě kráčet. Poznamenal také, že lidé prožívají pozitivní emoce, když vidí, že úspěšně směřují k nějakému hodnotovému cíli; proto, aby se vyhnuli úzkosti, musí mít sjednocené cíle s osobami, se kterými žijí. Zdůraznil, že i v manželství musíme mít jednotný étos, v němž se oba partneři dobrovolně přizpůsobují jeden druhému a mají společný cíl, na němž se oba shodnou, což je lepší cíl, než jakého by mohli dosáhnout jednotlivě. Dodal, že je nezbytné vytvořit v našich rodinách a místních komunitách harmonickou vizi, kterou lze harmonicky propojit s větším státním společenstvím, což je komplexní étos, který nás jako jednotlivce sjednocuje, chrání nás před úzkostí, dává nám naději a spojuje nás s ostatními v rostoucí hierarchii. Vysvětlil, že je důležité, aby byl každý ochoten se na tomto úsilí dobrovolně podílet.

Neomarxistická optika moci

Ačkoli i postmodernisté uznávají, že jednotlivci vnímají svět prostřednictvím příběhu, dospívají k mylnému, totiž marxistickému závěru o tom, jakým příběhem

bychom se měli dívat na náš svět. Marxistický pohled na lidský příběh lze shrnout jako tezi, že lidé uspořádávají své sociální interakce v ekonomické sféře na základě moci a dominance jako důsledek ekonomické konkurence; dějiny jsou proto věčným bojištěm mezi těmi, kdo mají, a těmi, kdo nemají. Marxismus tvrdí, že ti, kdo mají moc, ji mají, protože ji vzali těm, kdo ji nemají. Postmoderní neomarxisté toto vyprávění podle Petersona zobecňují a aplikují na všechny sféry lidské interakce, jako je rasa, pohlaví, gender, etnicita atd. Všechny tyto vztahy jsou podle nich založeny na moci a jsou podmíněny útlakem a utlačovatelem. P. varuje před vážnými problémy, které tyto myšlenky způsobují. Radikální neomarxisté dokonce tvrdí, že snaha Západu vytvořit předpoklad, že muži a ženy dobré vůle mohou vyjednávat o vzájemně žádoucím cíli, není nic jiného než racionalizace lidí u moci, která jim umožňuje moc si udržet. Na univerzitách a v akademickém světě převládá postmoderní marxistická rétorika, která je nebezpečná, protože zachází až tak daleko, že dokonce tvrdí, že Evropané si vymysleli pojem svobody projevu, aby sami před sebou ospravedlnili svou moc propracovanou etickou šarádou. Univerzity se stávají stále méně tolerantními k určitým názorům, a to nejen proto, že by nechtěly slyšet jiné názory, ale proto, že sama představa konkurenčních alternativních názorů je pro ně falešná, protože neexistuje nic jiného než moc. Protiargument neomarxistického přesvědčení pak Peterson formuloval tak, že každý člověk má vnitřní transcendentní hodnotu bez ohledu na svou moc a tato je podstatou lidské bytosti.

My, kteří zápasíme s Bohem

P. zdůraznil, že pokud vidíme svět skrze příběh, pak jako základní příběh se nám nabízí Bible, tedy soubor biblických vyprávění. Abychom mohli přijmout psychologické rady nebo apely, vyplývající z Bible, není nutné být věřícím v Boha. Aby nastínil čtyři různé charakteristiky Boha či jeho ducha, předložil Peterson nejprve **příběh Kaina a Ábela**. Tento příběh o první dvojici sourozenců podle něj zdůrazňuje, že v našich životech jsou chvíle, kdy zažíváme, že se nám nedostává odpovědi na naši oběť, nebo že reakcí na oběť je odmítnutí. Kaina popsal jako ukázkový příklad násilnické, zahořklé, arogantní osobnosti a související filozofie, která obviňuje Boha a jím vytvořený přírodní řád ze svých vlastních chybných rozhodnutí a nekvalitních obětí. V protikladu k tomu byla Ábelova oběť kvalitní, protože měl „správného ducha přijatelné oběti“ a nabídl Bohu to nejlepší, co měl, a to bylo přijato. Naproti tomu Kainova oběť nebyla stejně kvalitní a nebyla proto přijata. Peterson v tomto příběhu odhaluje Božího ducha jako „ducha, který Kaina upozorňuje na nedostatečnost jeho obětí“ a říká Kainovi, že si zahrává s duchem hříchu, který je pohaněn jeho hořkostí z faktu, že jeho oběti nebyly přijaty a odměněny. Kain se nechal hříchem tak hluboce zmást, že zabil svůj vlastní ideál, svého bratra Ábela, kterým ve skutečnosti chtěl být. V příběhu o **Noemovi** Peterson posluchačům vykreslil Boha jako ducha, který „inspiruje moudré, aby se připravili na časy soužení“. Proto Noe, veden vírou, postavil před potopou archu,

jeho rodina byla zachráněna a země po potopě znovu zalidněna. Tím, že se zachová správně a zachrání sebe a svou rodinu, vlastně zachrání svět.

Jako třetí příběh připomněl Peterson vyprávění o **Babylonu**, v němž Babyloňané zbudovali technologický zázrak, věž, o níž věřili, že dosáhne nebe a nahradí Boha, což je, jak Peterson zdůraznil, typický totalitní podnik. V tomto příběhu Peterson pojmenoval třetí postavu Boží jako „transcendentní realitu, která zničila arogantní totalitní podnik a potrestala opovážlivé technology“. Upozornil na skutečnost, že lidé nemusí věřit v Boha, aby věřili, že duch, který je v základním smyslu dobrý, je duchem, který trestá arogantní tyranu. Nakonec Peterson odhalil čtvrtého Božího ducha jako toho, který „povolává i neochotné k dobrodružství“, a to na základě příběhu **praotce Abraháma**, kterého Bůh povolal z domu jeho rodičů a z jeho pohodlné zahálky, aby z něj udělal skutečného otce. Abraham není v žádném případě dokonalý člověk. Je to skutečný člověk, dělá chyby, ale na tom nezáleží. Zastřešující příběh zní: zachovej svou smlouvu s Bohem a navzdory svým nedostatkům nejenže zvítězíš, ale zvítězí i tvoji potomci. To je opravdu dobrá zpráva. Peterson také připomněl posluchačům, jak Bůh vyzval **Mojžíše**, aby skoncoval s otroctvím a tyranii. Zdůraznil, že Bůh se v tomto příběhu opět objevil jako duch, který se staví proti útlaku. Zamyslel se také nad svými nedávnými poznatky o příběhu o Jonášovi, který, jak popsal, je často příběhem, který používají „luciferiánští intelektuálové“ k diskreditaci Bible. Pokud jsme vyzváni, abychom se postavili tyranii jako Jonáš, nebo nás naše svědomí nabádá, abychom se postavili autoritě, a my to neuděláme, pak se nepodřizujeme výzvě dobrého Božího ducha, a i když neposlechneme, protože chceme být v bezpečí, ve skutečnosti v důsledku toho ohrozíme svůj život. Jonášův příběh podle něj ukazuje, že za to, že řeknete pravdu, zaplatíte určitou cenu, ale za to, že ji neřeknete, zaplatíme cenu ještě mnohem vyšší. Jako závěrečnou myšlenku Peterson vysvětlil, že biblické příběhy spojuje ústřední **jednotící duch**, s nímž musíme navázat správný vztah, ba přímo spojenectví, a on nás pak provede i těmi nejhoršími situacemi. Zdůraznil, že úplné uskutečnění a naplnění této myšlenky můžeme vidět v Novém zákoně. Obraz Krista visícího na kříži, na který se lidé dívají již 2000 let, je obrazem nezasloužené tragédie a utrpení těch nejnevinějších, kteří prošli tím nejhorším. Prohlásil: „Ježíš byl ukřižován, když se mu stalo něco zlého: „Takto je vzkříšení postaveno do kontrastu s ukřižováním, a to je také rozvinutí ducha Ábela a protiklad ducha moci.

Sbírka na Misie

Starý Rožmitál 9 220,- Kč, Hvožd'any 2 550,- Kč, Bělčice 3 280,- Kč
Odesláno na patřičný účet Papežského misijního díla. Děkujeme.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 13. do 26. listopadu 2023

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 13. do 26. listopadu 2023				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	13. 11.		---			
Úterý	14. 11.		---			
Středa	15. 11.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	16. 11.				17,00 mše sv.	
Pátek	17. 11.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za zachování svobody a demokracie			
Sobota	18. 11.					16,00 Bubovice
Neděle	19. 11.	8,30 Za Josefa a Františku Drechslerovy a syna Josefa		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	20. 11.		---			
Úterý	21. 11.		---			
Středa	22. 11.		18,00 Za Marii a Václava Vonáškovy a Karla Kulovaného <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	23. 11.				17,00 mše sv.	
Pátek	24. 11.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Rodiny Tuháčkovu, Kottnerovu, Sazimovu a Badalovu			
Sobota	25. 11.					19,00 spol. mladých
Neděle	26. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále 8,30 volná intence		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

KDYŽ SE TI ZDÁ, že se nic nedaří, zastav se a navzdory všemu řekni, že Mi důvěřuješ. Předěj všechny záležitosti do Mých rukou s jistotou, že jsem schopen vše dobře vyřešit. Pak se věnuj další práci. Nepřestávej Mi děkovat, s důvěrou se modli a spolehni se, že mám vše pod svou svrchovanou vládou. Raduj se ze Mě – plesej v Bohu, v němž je tvé spasení! Když Mi budeš důvěřovat, učiním tvé nohy hbité jako nohy laně, dám ti kráčet po posvátných návrších.

JÓB 13,15; ŽALM 18,34; ABAKUK 3,17–19